

POMALUJ




**Pokochaj
WYSZKÓW**



OBELISK WAZÓW

Niedaleko urzędu miejskiego w Wyszkanie, do dziś można podziwiać jeden z najstarszych zabytków w Polsce, obelisk ufundowany biskupowi Karolowi Ferdynandowi Wazie przez jego królewskiego brata Jana Kazimierza. Znajduje się na nim symbol dynastii Wazów, herb w postaci snopu siana. Jest to drugi najstarszy po Kolumnie Zygmunta w Warszawie świecki pomnik w Polsce.

KORDEGARDA

Tytułowa budowla była bardzo znanym już od XVIII sposobem ochrony ówczesnych posiadłości. Wyszkańska kordegarda była rodzajem stróżówki, gdzie kontrolowano osoby wjeżdżające i opuszczające ówczesną posiadłość Karola Ferdynanda Wazy. Pochodzi z XIX wieku i została wybudowana w charakterystycznym dla tego wieku stylu neogotyckim. Obecnie mieści się w niej siedziba Punktu Informacji Turystycznej.

PRZECZYTAJ



POMALUJ



**Pokochaj
WYSZKÓW**

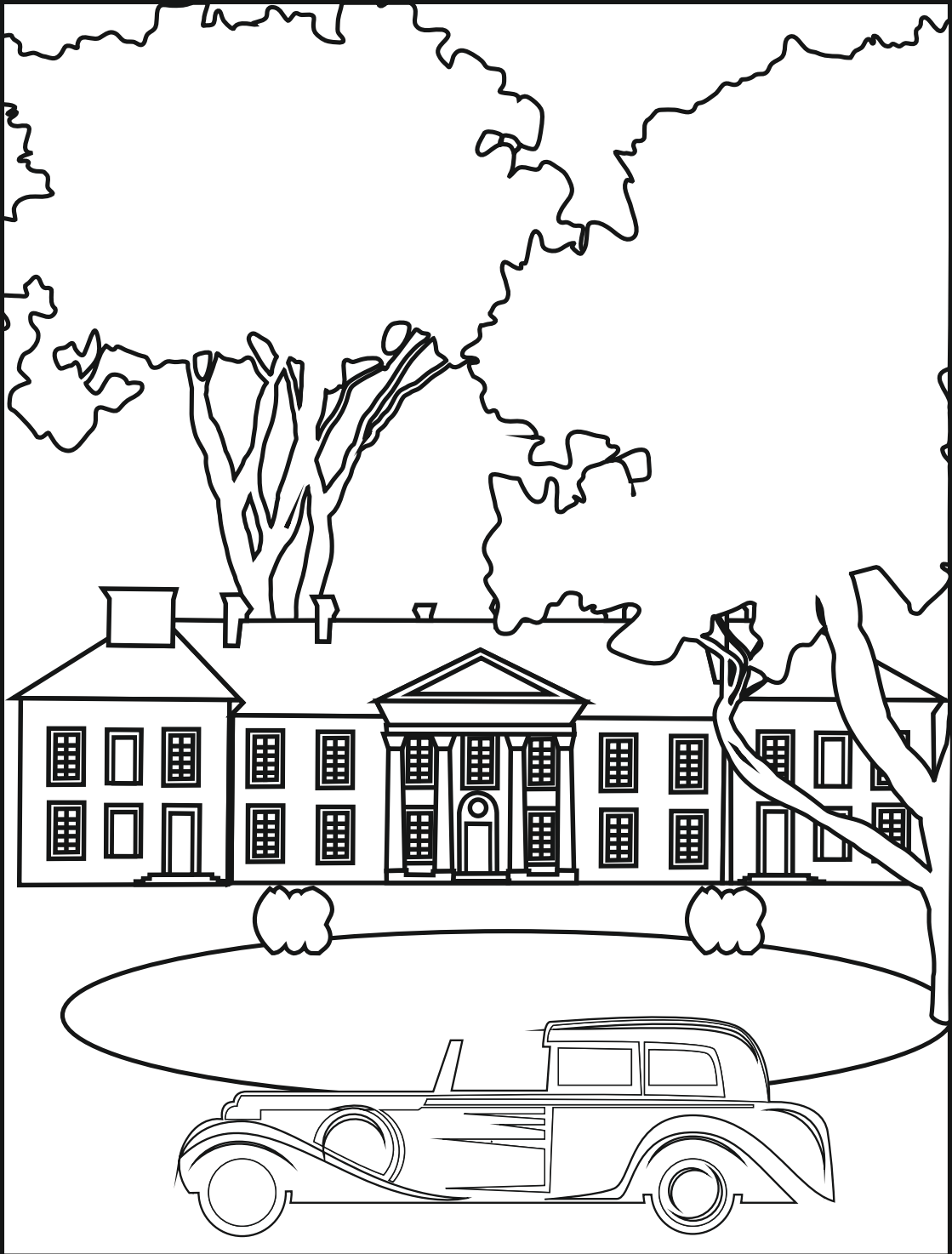
PAŁAC SKARŻYŃSKICH

Piękny klasycystyczny zabytek Wyszkowa wybudowany został w 1785 roku na polecenie Jana Stefana Giedroycia. Autorem projektu był znany warszawski architekt Szymon Bogumił Zug. Pałac przez wiele lat zmieniał swoich właścicieli.

W latach 40-tych XIX wieku był on rezydencją rodziny Morzkowskich, miejscem przyjaznym i ciepłym, które gościło m.in. Cypriana Kamila Norwida. Najdłużej pieczę nad nim, przez 70 lat, sprawowała rodzina Skarżyńskich, której zawdzięcza swoją nazwę. Przejęli oni posiadłość w 1879 roku i przez kolejne 70 lat trzymali nad nią pieczę. Wojna bolszewicka w 1920 roku negatywnie wpłynęła na kondycję pałacu, który został obrabowany i zdewastowany. Tak jak odrodziła się polska państwowość, tak też odrodził się pałac. Stał się atrakcyjnym miejscem wypoczynku dla inteligencji warszawskiej okresu międzywojennego, z myślą o której utworzono w nim pensjonat.

Począwszy od czasów II Wojny Światowej sukcesywnie pałac popadał w ruinę do momentu, w którym przeszedł na własność Stowarzyszenia Architektów Polskich, które rozpoczęło generalną renowację obiektu. Obecnie pozostaje on w rękach prywatnego właściciela, a na jego terenie prowadzone są prace remontowo-konserwatorskie.

PRZECZYTAJ



POMALUJ



**Pokochaj
WYSZKÓW**



KAMIEŃCZYK

W czasach swojej świetności zwał się Kamieńcem Mazowieckim. Był w XVI wieku jednym z ważniejszych miast na Mazowszu. Stał tu zamek murowany, trzy kościoły, ratusz, rynek i sukiennice. Kamienny zamek wykorzystywany był przez kolejnych władców Mazowsza podczas łowów w Puszczy Kamienieckiej. Miasto prawa miejskie otrzymało w 1452 roku. Obecnie Kamieńczyk nie może poszczycić się posiadaniem praw miejskich, utracił je ukazem carskim w 1869 roku. Zachował jednak charakter małego miasteczka z regularną siatką uliczek rozchodzących się od rynku.

Obecnie Kamieńczyk jest niezwykle urokliwą wsią obfitującą w różnego rodzaju atrakcje. Dwie rzeki Bug i Liwiec zachęcają do kąpeli, wędkowania, czy spływów kajakowych. Jest prom na Bugu, dzięki któremu, można przeprawić się na drugi brzeg do Brańszczyka. Jest prywatne muzeum etnograficzno-historyczne prezentujące bogate zbiory związane z flisactwem, przedmioty codziennego użytku z dawnych czasów, dawne narzędzia rolnicze. Kamieńczyk jest wymarzonym miejscem do odpoczynku, z czego chętnie korzystają letnicy, którzy są częścią lokalnej społeczności w okresie letnim.

PRZECZYTAJ



POMALUJ



**Pokochaj
WYSZKÓW**



FESTIWAL MIODU I CHLEBA

Festiwal Miodu i Chleba w Kamieńczyku jest imprezą cykliczną organizowaną przez Gminę Wyszków. Jej celem jest promocja naturalnych walorów turystycznych Kamieńczyka – jednej z piękniejszych miejscowości w gminie. Impreza skierowana jest zarówno do wyszkowian, letników i turystów odpoczywających tutaj o różnych porach roku, ale także mieszkańców Warszawy, którzy mogą znaleźć chwilę wytchnienia i moc smakołyków podczas kamieńczukowskiego festiwalu.

Króluje na nim chleb i miód, ale goszczą także dary pól i łąk, wszelkie produkty naturalne i wytwarzane według tradycyjnych receptur. Jest to również okazja do promocji kultury i obyczajów naszego regionu m.in. Kurpi Białych – obrzędów, rękodzieła ludowego, lokalnej historii. Znajdzie tu coś dla siebie każdy, kto z sentymentem ogląda się czasem w lata młodości swoich rodziców i pod strzechę dziadków...

PRZECZYTAJ





KURPIE BIAŁE

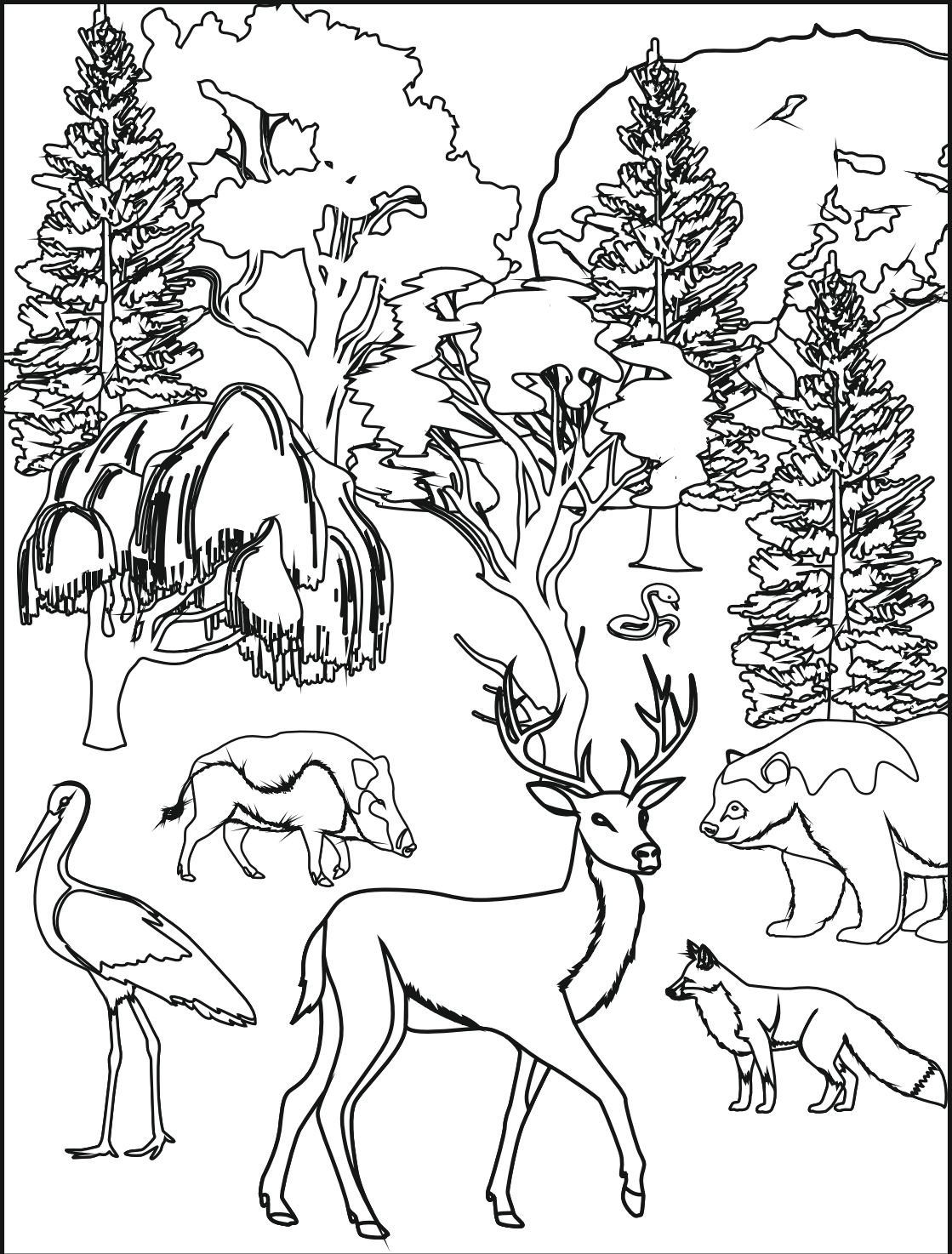
Kurpie Białe to grupa etniczna sprowadzona na teren Mazowsza przez biskupów płockich w XVIII wieku. W związku z wyludnieniem, jakie miało miejsce w tamtym czasie Biskupi postanowili sprowadzić kilkaset rodzin Kurpiów z Puszczy Zielonej. Nowi mieszkańcy puszczy trudnili się bartnictwem, produkowali smołę drzewną oraz potaż, podobnie jak w Puszczy Zielonej. Prowadzili również niewielkie pola uprawne, aby wyżywić własne gospodarstwa.

Nowoprzybyły lud przyniósł ze sobą własne wzorce kulturowe oraz charakterystyczne elementy architektury drewnianej, z typowymi dla kurpiów zdobionymi gankami, nadokiennikami i śparogami wieńczącymi szczyty dachów. W puszczy słychać było kurpiowską gwara, w nowo wybudowanych chatkach uwijały się prężnie gospodynie, które gotowały tradycyjne kurpiowskie potrawy, a w wolnych chwilach tworzyły przepiękne bibułkowe kwiaty, charakterystyczne pająki podwieszane na suficie, wykonywały charakterystyczne hafty na serwetkach, obrusach i koszulach.

Z biegiem czasu osadnicy w Puszczy Białej wytworzyli własną kulturę, wywodzącą się co prawda z Kurpiów Zielonych, ale w wielu aspektach całkowicie odmienną.



POMALUJ



POMALUJ